

Harangszó

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2012. AUGUSZTUS XXIII. ÉVFOLYAM 16. SZÁM

ÉLŐ EMLÉKEZET

István király ünnepéről

A debreceni református nagy egyházközség hetilapjában, a *Vasárnapban* az 1930-as években évről évre indultatos cikk jelent meg Juhász Nagy Sándor református egyházi főjegyző tollából az augusztus 20-i Szent István-napi ünnepségről. Az 1918-19-es Berinkey-kormány volt igazságügy-minisztere ezekben a cikkekben arról írt, hogy augusztus 20-a római katolikus egyházi ünnep, amin református ember nem vehet részt. A református egyház nem ismeri el emberek szenté nyilvánítását, akiket vallásos tiszteletben kellene részesíteni és ez vonatkozik első királyunkra is, akit a református, sőt általánosan a protestáns kiadványok szövegei véletlenül sem neveztek Szent Istvánnak, hanem következetesen I. Istvánnak, és a protestáns iskolákban is így tanították. Ez a hagyomány valójában ma is időszertű, hiszen az a hitelv, amin ez alapszik, nem változott egyházunkban.

Szent István ünneplése 1849 után nemzeti tiltakozással nőtte ki magát, ezért az abszolutista bécsi kormány annak nagy pompával történő megünnepését, az ereklyeként őrzött Szent Jobb körmenetét tilalmazta. A kiegyezés után augusztus 20-a ünneplése elől elhárult az akadály. István király és a Szent Jobb tisztelete egyre nőtt, hazafias jellege annyira előtérbe került, hogy 1891-ben a kormány nemzeti ünnepé nyilvánította augusztus 20-át. Az évente ilyenkor megrendezett ünnepségek, beleértve a Szent Jobb körmenetét, az ország legfőbb vezetőinek és a széles néptömegeknek részvételével zajlottak.

A protestáns egyházak azonban igyekeztek távolságot tartani, nem a nagy király emlékétől, hanem a római katolikus felekezet ünnepétől, amiből a katolikus többség és a főpapság befolyásának köszönhetően lett nemzeti ünnep. Augusztus 20-án munkaszünetet kellett tartani, amit a protestánsok nem ismertek el magukra nézve kötelezőnek és különösen mezőgazdasági településeken ezen a napon tiltakozásul, csak azért is valamilyen látványos munkát végeztek. A csendőrség hivatalból köteles volt eljárni a munkaszünet nyilvános megszegői ellen.

Trianon után a nemzeti egység demonstrálásaként az országnagyok, vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó vezetésével vettek részt az ünnepségen. A körmeneten a kormányzó közvetlenül a Szent Jobb után haladt,

Krisztust ábrázoló zománckép a magyar Szent Koronán

díszőrséget a testőrség adott festői egyenruhájában és fegyverzetével. Ez ellen tiltakozott Juhász Nagy Sándor cikkeiben, mert hiszen a kormányzó református vallású volt, aki gyakorolta is nyilvánosan vallását, de úgy ítélte meg, hogy államfóként ott a helye a nemzeti ünnepen, még ha az eredetileg egy másik keresztyén felekezet ünnepé is egyúttal.

1949-ben aztán Rákosi Mátyás „átkeresztelte” augusztus 20-át az alkotmány és az új kenyér ünnepére, ezzel nemzeti ünnep minősítését megőrizte, de nem csupán római katolikus egyházi jellegétől, hanem István király ünnepésétől is megfosztotta. Elvégre egy királyt, különösen, ha az a katolikus egyház szentje, a szocializmust építő és a kommunizmus utópiája felé tartó ateista népi demokratikus ország nem ünnepelhet. Az egyházi körmenetet és egyáltalán a templomon kívüli Szent István-napi szertartást megtiltotta, helyette díszes kommunista felvonulást, erődemonstrációt rendezett „pártunk és kormányunk”.

Azt lehetne mondani, hogy az alkotmány ünnepé lett augusztus 20-a, amihez azt fűzhetnénk hozzá, hogy István királyhoz mégiscsak maradt köze az ünnepnek, hiszen az

DR. CSOHÁNY JÁNOS

FOLYTATÁSA A 7. OLDALON

HETEDIK KÜRTSZÓ

Hála-adás

„Akinek pedig van miből élnie e világon, és elnézi, hogy az ő atyjafia szükségben van, és elzárja attól a szívét, miképpen marad meg abban az Isten szeretete?” (1Jn 3,17)

Nem lehet az Isten iránti hálaadás érzése nélkül megünnepelni az új kenyéret. Isten - aki áldását adja az elvégzett munkára, és akinek köszönhetjük azt is, hogy a változékony időjárás ellenére bőséggel arathattunk - azt is elvárja tőlünk, hogy adjunk a magunkéból azoknak, akiknek nincs, vagy csak kevés adatott. Régen a zsidók megengedték, hogy aratás után a szegényebb népréteg tagjai tallózzanak a földön, és az elhullott kéréket összeszedhessék (3Móz 19. és 5Móz 24. részek). Sokan ma azt kérdezik: miből adjak, amikor nekem sincs, amikor nekem sem elég az, ami van. Erre nézve Jézus azt állapítja meg, hogy sokan az adakozók közül a fölöslegükből adnak, kivéve a szegény özvegyasszonyt, aki épp az utolsó két fillérét teszi a perselybe (Lk 21,1-4). Amikor tehát adunk, bizonyára mi is abból adunk, ami a szükségleteink felül megadott nekünk, de Istennek való hálánkat csak akkor mutathatjuk meg hitelesen, ha eleve nem zárkózunk el az adakozástól, a felebarát megsegítésétől. Ezt János apostol is kihangsúlyozza: „... ne szeressünk se szóval, sem nyelvel, hanem cselekedettel és igazsággal” (18. v.).

Továbbá, ha adni akarunk a magunkéból, ehhez nem kell nekünk feltétlenül az afrikai kontinensre utaznunk: szükségben élők bizony akadnak szép számmal a környezetünkben is. És ha ez utóbbi mondatnak lelki tartalmat adunk, azonnal rájöhettünk arra, hogy a krisztusi „mennyei kenyéret” is el kell vinnünk mindazoknak, akik éheznek és szomjúhozó az igazságot. Nézz csak körül, és lásd meg azokat, akiknek adnod kell. Látni fogod, ki az, akinek földi kenyérrre van szüksége, és ki az, akinek a mennyei kenyér a legnagyobb hiánycikk. Ne zárd el a szívedet és ne zárd be a lelkedet a segítségért kiáltók elől, hiszen te is kegyelemből megtartott gyermeke vagy az Úr Istennek.

Manapság egyre gyakoribb, hogy idős emberek olyan hirdetéseket adnak fel, melyek szerint lakás és egyéb anyagi javak fejében keresnek fiatalokat, akik eltartják őket, gondjukat viselik. A Biblia betűi viszont azt hirdetik számunkra, hogy mindnyájan „megtartottak és eltartottak” vagyunk, hiszen Isten megváltott, szeret és gondot visel ránk. A hívő ember ezt világosan látja, és azt is tudja, hogy ő Isten eszköze a mások felé odahajló szeretet, gondoskodás és segítőkészség tolmácsolásában. Tedd ezt, cselekedj így, és mindig áldott lesz életed, és áldott lesz a te házad népe is!

IFJ. TOLNAY ISTVÁN

Nőszövetségek találkozója /3. Kórustalálkozó az Érmelléken /4.

„Úgy van az Isten országa, mint mikor az ember beveti a magot a földbe. És alszik és fölkel éjjel és nappal; a mag pedig kihajt és felnő, ő maga sem tudja miképpen. Mert magától terem a föld, először füvet, azután kalászt, azután teljes búzát a kalászban. Mihelyt pedig a gabona arra való, azonnal sarlót ereszt reá, mert az aratás elérkezett.”
Mk 4,26-29

A Gazdáé a föld és az aratás után a földön termett termés. Isten a Gazda, a termőföld az övé, ami rajta terem, az is az övé. Az emberi lélek is a Gazdáé, ami benne terem, az is az Övé. A földművelőé a munka, Istené az áldás. Az emberi szívben termő és az abból kiinduló termés Isten munkálkodásának következménye, Isten áldásának látható, tapasztalható jele. Az emberi szív szántóföld, termőföld, amiben teremhet gyümölcs, teremhet jó és bőséges termés, ha teret és időt enged a Gazda munkálkodásának.

A Gazda, a mi Istenünk, magvető, aki a jó magot a jó földbe elveti, hogy jó termést arasson le. Ő a jó Gazda, aki a lelkünket jóvá formálhatja és jóvá akarja formálni. Jó magot hint belénk és a lelkünket is jól előkészíti, hogy jó termőföldként befogadhassa a jó magot. A szívünk, a szántóföldünk, a termőföldünk megtermi a jó lelki termést, ha az aratás idejéig a Gazda vezetése alatt maradunk. A jó magnak, míg jó termés lesz belőle, meg van a rendelt ideje. A kicsirázási, felnövekedési időt nem lehet átugrani, a növekedés feltételeit nem lehet megváltoztatni, nem lehet siettetni vagy kikerülni. A földben a mag „magától”, azaz Isten munkálkodása révén kel ki, növekszik és hoz gyümölcsöt. A Gazdának türelme van és kell lennie, hogy a magból, a fizikai természetben épp úgy, mint a lelki természetű dolgokban, titokzatosan működő isteni erők által jó termés teremjen. Gazdánk, a mi Urunk, türelmesen kívárja és várja, hogy elvetett jó magja a szívünkben kicsirázzon, növekedjen, hogy a Gazda által biztosított növekedési feltételek és titokzatos, de valószínű isteni erők együttes hatására az emberi szívekben jó és bőséges lelki termés legyen, legyen aratás.

A Gazda megbízza elhívott munkásait, hogy akár a konkrét termőföldet, akár a lélek szántóföldjeit előkészítsék a jó mag, az igemag befogadására és a termés, az aratás előkészítéséhez szükséges munkálatok elvégzéséhez. Az Ige munkásai a jó Gazda elhívott, hivatalos, megbízott munkásai, akik a jó Gazda munkálkodásának emberi, látható oldalát végzik; a jó Gazda meghosszabbított karjai, lábai, szívei, szájai. A jó Gazda munkájára utalnak a földi ige-munkások tettei. Ha van termés, ha van aratnivaló, az nem a földi munkások érdeme, hanem a Gazdáé, a jó magé, a jól előkészített földé és a Gazda biztosította növekedési, titokzatos erőké. Az ige-munkások feladata az, hogy jó magot vessenek, a termőtalajt jól előké-

A LÉLEK CSENDJE

Adj hálát a próbákért

Radványi Károly grafikája

szítsék, a növekedés emberi feltételeit kialakítsák, vigyázzanak azokra; s nem az, hogy a Gazdát kérdőre vonják, türelmetlenkedjenek, keveseljék azt, ami terem, bírálják a talajt, a növekedési feltételeket, feladják munkájukat, kitarításukat, türelmüket. Az Ige munkásai reménnyel telve kell várják, hogy Isten titokzatosan munkálkodó áldása, kegyelme és jósága által teremje meg az elvetett jó mag a kívánt és kért aratnivaló termést.

Az új kenyérért való hálaadás ünnepén köszönjük, hogy jó Gazdánk megáldotta a jól előkészített talajba vetett jó magot, a termést kegyes járását, a földművelők imádságát és imádságos munkáját. Köszönjük, hogy az ige-munkások lelki téren is munkálkodhattak, a jó magra találhattak a Bibliában, tovább adhatták szabadon Isten üzenetét, mélyen szánhatták a szív-talajt, elhesegethették a tolvaj madarakat, a kavicsos talajokat kikerültették, volt türelmük várni a Gazda áldására, amikor a konkolyok is együtt növekedett a tiszta búzammal.

Sokszor panaszkodsz gyülekezetedre, egyházi életre, ige-munkásokra. Meglátod a műveletlen talajt, a sok energia és időbefektetés ellenére terméketlenné vált talajt, a jó mag elutasítását, a konkolyokat. Sokszor teszed fel a kérdést: Érdemes munkálkodni a Gazdáért, a Gazda kedve szerint, a Gazdá-

tól kapott feladatokat becsületesen, tisztességesen, lelkesen elvégezni, az elért eredmények függvényében? Lesz-e jó termés, lesz-e bőséges, elégséges eredmény? Érdemes a magvetést végezni, lesz-e elvárt termés a magvetés áldozatos munkájával arányosan? Amit most teszel az új kenyér asztalára lelkeidből, életedből, elégséges-e, zsenge-e, áldoznivaló-e, egészséges-e az Úr előtt?

Légy türelmes és reménységgel legyen tele a szíved! Bűnbánattal valld meg, ami kár és szemét volt, ami konkoly, de amit az Úr munkált benned, arra igazán szükséged is volt, még akkor is, ha türelmi próbákat kellett kiállnod, még ha volt is vihar, szenvedés, kár a próbaidőben. Ne kétségeskedj, amit Isten országának ügyében végeztél és végzel, annak előbb-utóbb termése, gyümölcse lesz. Nehéz türelemmel várni, nehéz a magvetést naponta, napestig, kitartóan végezni, de most is van olyan valami, valaki, amire és akire türelemmel és reménnyel tele kell várnod, hogy megtermi gyümölcset. A próbákért adj hálát. Aratás ott van, ahol előbb Isten áldásával teli kitartó, céltudatos munkálkodás és várakozás folyik, ahol a munkások hiszik, hogy az elvetett mag a megfelelő időben és helyen „magától” teremni kezd, s „ez a magától ez a kegyelem” (Reményik Sándor).

BALÁZSNÉ KISS CSILLA

BERDE MÁRIA

Add meg Uram

A mindennapi kenyeret
A minden esti nyughelyet.
Nyáron a nyájas kék eget,
Télen a tűzhely melegét.
Vizek jötevő hűvösét,
Tisztaság tisztes köntösét.
A harcban már kíméletet,
s hogy elbírjam az életet,
Kis gondot értem, mennyi bár
koccant tojásnak is kijár.
És néha jó sugalmakat,
Még el ne üljek hallgatag.
Mesét, mely feltör könny helyett,
És másoknak is enyhület.
Főlölegképp meg ne tagadd,
Néha mosolyom is megadd,
Csak a kevés kedvesekért,
Kinek ez még örömet ér.
És mindennapi hitemet,
Hogy elvezesse szívemet,
A Tőled gyúló pici lángot:
A mindennapi Miatyánkot.

Köszönöm! Amen

NŐSZÖVETSÉGEK TALÁLKOZÓJA DEBRECENBEN

Közös bizonyágtétel

Az élesdi asszonyok, lelkipásztoruk kíséretében

Június 22-én tartotta jubileumi konferenciáját a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Nőszövetsége, közösen a Tiszántúli Református Egyházkerület Nőszövetségével, a Debreceni Református Nagytemplomban.

A kánikulai időjárás sem riasztotta vissza a konferencia 2200 résztvevőjét. Az 1700 lelket befogadó nagytemplom ezúttal kicsinek bizonyult, így akik már nem fértek be, azok kivetítőn követhették az eseményeket a Református Kollégium Oratóriumában. Az ünnepélyes bevonulás során mintegy hetven nőszövetségi zászlót vonultattak fel a zászlóvivő asszonyok.

Bölcskei Gusztáv tiszántúli püspök igehirdetését a Péld 3,1-8-ra alapozta. Az igazi bölcsesség Istentől származó ajándék – mondta az igehirdető –, hozzátéve, hogy Isten biztosítja a világ természeti és erkölcsi rendjét, segítve az igaz embert, kudarcra ítélve a gonoszt, mert az istenfélelem és a bölcsesség áldást hoz.

A püspök köszöntötte mindkét nőszövetséget, kiemelve a gyülekezetekben végzett missziói és diakóniai szolgálatukat. Nem akarunk egymás nélkül bizonyágot tenni, mert egymás nélkül nem kicsik vagy nagyok vagyunk, hanem csonkák! – tette hozzá Bölcseki Gusztáv.

A köszöntéseket követően **Baráth Béla** egyetemi docens a Trianon előtti Tiszántúli Egyházkerületről érkezett, kiemelve, hogy a találkozó ezt a hajdani egységet hívatott feleleveníteni. Ma egységben láthatjuk a szétszakított részeket, az előadó szerint éppen ez szolgálja az egyház egységét.

rekvéseit, ami nem egyformaságot jelent, hanem az egymáshoz tartozást.

A köszöntések és az előadás között zeneszámok, szavaltatás és énektanítás színesítette a konferencia programját, **Csorba Gergő**, **Csíkos Sándor** és a **Kurgyis** család előadásában.

Szintén a délelőtti programban, a bemutatkozások, számbavétel és hirdetések mellett **Pásztor Jánosné**, a Magyar Református Nőszövetség országos elnöke köszönetét fejezte ki a húsz éve munkálkodó vezetők, Gaál Botondné Czeglédy Mária elnök, Szécsi Andrásné titkár és Rácz Lászlóné pénztáros hűségese szolgálatáért. A húsz, tizenöt, öt éve, valamint az idén alakult nőszövetségek vehettek át emléklapot.

A délelőtti programot a Himnusszal zárták a jelenlévők, majd a rendezők ebédrel, hortobágyi pörkölttel vendégelték meg a résztvevőket.

TÓTH ZSIGMOND

Célra mutató zsoldár

A délutáni program közös énekléssel kezdődött **Kurgyis András** vezetésével, majd megáldották a legújabb nőszövetségi zászlókat. A csongrádi egyházmegeye a jubileumát ünneplő Tiszántúli Nőszövetséget nagyon szép hímzett zászlóval ajándékozta meg. A tiszántúliak és a királyhágómellékiek új zászlóit **Bogya Kis Mária**, királyhágómelléki nőszövetségi elnök áldotta meg.

A záró istentiszteleten a Zsolt 20,1-3 alapján hirdette Isten Igéjét **Csúry István**, királyhágómelléki püspök. „A világ beszűkült közöttünk. Az ínség nem válogathat. A zsoldár felmutat Istenre, aki célt tud mutatni. Kedves Nőszövetség, a megtartás itt van közöttünk” - mondta, arra bízott, ezt úgy munkálják a nőszövetségek, hogy kéri „a segédelmet a Sionról, a megtartó, szabaddító Istentől, aki támogat bennünket”. **Vad Zsigmond**, a debreceni egyházmegeye eszperese ágendázott. Megható volt a zsúfolt templomban együtt úrvacsorázni a sok gyülekezetből, közelről és távolból összesereglett, egy nyelven beszélő és ugyanazt a drága hitet vallók közösségében.

Köszönet mindenkinek, aki részt vállalt ennek a csodálatos ünnepi alkalomnak a megvalósításában. Áldja meg Isten a szeretetben szolgálókat a jövőben is hittel, hűséggel és erővel, hogy életük Jézusról tegyen hitvallást, ahogy megfogalmaztuk: Krisztus a jövő, együtt szolgáljuk Őt! (*Reformatus.hu*)

SZÉCSI ANDRÁS

Hosszú sorok kígyóztak a szent jegyek kiosztásakor

Idén 21. alkalommal került megrendezésre az Érmelléki Felnőtt Kórustalálkozó, amelynek az Érmellék központjává vált Székelyhíd református egyházközsége adott helyet június 3-án, Szentháromság vasárnapján.

A kórustalálkozó istentisztelettel kezdődött, ahol **Szabó Zsolt** szalacsi lelkipásztor tolmácsolta felénk Isten üzenetét a 103. Zsoltár 2 verse alapján, kifejtve Isten hozzánk való jóságát és megtartó kegyelmét.

Az igei szolgálatot követően a házigazda, **Rákosi Jenő** esperes köszöntötte a résztvevőket. A találkozón **Kiss Huba-Ernőt**, Nagyvárad-Olaszi kántorát is köszönhetjük, aki szakértő szemmel és füllel követte végig a kórusok szolgálatait. A köszöntések után a szolgálati sorrend eldöntése következett, amely sorshúzás alapján történt a 12 résztvevő kórus között.

Elsőként az érkörtvélyesi kórus szolgálatát hallhattuk **Szűcs Levente** kántor vezetésével. Rendszeres résztvevői kórustalálkozóinknak.

Az érbogyoszlói kórust **Mészáros Csilla** kántor-vallásánár készítette fel. Mindössze néhány éve alakultak, de ez az idő elég volt arra, hogy jól összekovácsolódva három szólamra énekeljenek.

Nagy örömünkre új kórust köszönhetünk körünkben, ugyanis az idén alakult érsemjéni kórus is bemutatkozott **Csáki Károly** kántor vezetésével. Újult lendülettel indultak, ígéretes és színvonalas zenei jövő előtt állnak.

Az albísi kórust **Herman Csaba** kántor vezényelte. Igyekeznek évről évre legjobb tudásuk szerint értékes zenei darabokkal dicsérni az Urat.

A gálospetriek kórusát **Sass Gáspár** kántor vezette. Ők szintén rendszeres résztvevői a találkozóknak és az áldozatos munka meghozza gyümölcsét, hiszen egyre sebesebben énekelnek.

A gálospetriek szolgálatát a nagyon jól összekovácsolt érszőlői kórus szolgálatát követte, **Dolhai Benjámín** vezetésével. Idén is tiszta, magabiztos és színvonalas énekléssel örvendeztették meg az egybegyűlteket.

KÓRUSTALÁLKOZÓ AZ ÉRMELLÉKEN

Mindig velem, Uram

Összhang és kifinomult hangzás. A berettyószéplaki kórus

A házigazda Székelyhíd kórusa a nagy létszámú kórusok egyike volt a találkozón, amelynek vezetője **Bozsóky Sára** kántornő. A házigazdák énekszolgálatát az sugallta, hogy a szervezés mellett a felkészülésre is fordítottak elég időt, hiszen nagyon szép énekhangzást hallhattunk tőlük.

A Lőcsei László kántor által vezetett margittai kórus idén is színvonalas énekekkel és komoly felkészüléssel vett részt a kórustalálkozón, az egyedüli kórus volt, amely népdalzsoltár feldolgozást is bevett repertoárjába.

A berettyószéplaki kórust **Bede Erzsébet** kántornő vezette. Szolgálatukon észrevehető volt a kóruson belüli összhang és a kifinomult hangzás.

Az érkeserői kórus egyedi felállásban, a többi kórustól eltérően egynemű és szólóénekekkel rendelkező kórusként szerepelt, **Nyéki Enikő** kántornő vezetésével. Bizonyították,

hogy kisebb létszámmal és kevesebb szólammal is lehet tisztán és szépen énekelni.

A bihardiószegei Asók István énekkar **Ghitea Angéla** kántornő vezetésével évek óta színvonalas zenei szolgálattal képviselteti magát a kórustalálkozókon, melyeknek a kezdetektől fogva résztvevői.

Végül, de nem utolsó sorban öröm volt számunkra, hogy a szalacsi kórus egy év kihagyás után ismét együtt volt velünk ezen az áldott alkalmon **Botos Magda** kántornő vezetésével. Szívvel-lélelkel, és nem megtört reménnyel, hanem újult lendülettel készültek és szolgáltak.

A kórusok szolgálatát meglepetés követte, hiszen a kórusvezetők is készültek egy közös énekszámmal (Mindig velem, Uram), megköszönve ezzel a kórustagok munkáját és kitartását.

A kórusok néhány mondatban Kiss Huba-Ernő értékelte szakmai szempontból, kiemelve a pozitívumokat és buzdítva az énekkarokat a további zenei szolgálatokra.

A 21. kórustalálkozó záró momentumaként két közös ének eléneklése következett, a 42. zsoltár feldolgozása és az *Ősi ír áldás*, amelyek négy szólamra csendültek fel a több, mint 250 kórustag ajkáról. Méltó és ünnepélyes befejezése volt ez a 2012-es kórustalálkozásnak. Rákosi Jenő emléklapot adott át a kórusvezetőknek és egy csokor virággal köszönte meg munkáikat, Isten áldását kívánva további szolgálataikra.

Az ünneplés a gyülekezeti teremben folytatódott, ugyanis a házigazdák gazdag szeretetvendégséggel készültek. Köszönet és hála érte, hogy megszervezték és áldozatos munkával támogatták ezt a találkozót. Isten gazdag áldása kísérje életüket!

Az érsemjéni kórus idén alakult

Műemléktemplomok a Partiumban (8.)

Vetésen a csúcsíves ablakok mérműveit kiszécskészték, homlokzatához neogót tornyot emeltek. Hajóját 1796-ban készült kazettás mennyezet fedi, míg a kisméretű gyámköveken nyugvó keresztboltozatos szentély őrzi középkori állapotát.

Helyreállításuk során mindhárom góti-kus épületről számolhatunk további középkori részletek vagy akár falképtöredékek előkerülésével, ezért bárminemű bennük végzendő munkálat alkalmával fokozott figyelemmel kell eljárni.

Bere református temploma egy egységes terű, keleten egyenesen záródó hossz-házból, egy a déli hajófalat magas kosárfal nyílással áttörő keresztírányú, a hossz-házal azonos faltagolású és ablakokkal megvilágított bővítményből és egy négyszintes, lizénákkal tagolt nyugati toronyból áll.

A hajónak valószínűleg mindkét fala középkori, szegmensíves záródású északi ablakait 1826-ban alakították ki. A középkori szentélyt valószínűleg 1733-ban bontották el. 1766-ban renováláson esik át, 1830-ban portikuszt illesztettek a torony elé. Az északi falon a szószéktől nyugatra egy 123x190 centiméternyi felületen a 90-es évek közepén freskórészlet került elő, melyet utólag szakszerűtlenül préselt farostlemezzel fedtek el, így a páralecsapódások miatt jelentősen veszélyeztetetté vált. A Köpenyege Madonnát ábrázoló falképet, amely jelenleg az épület egyetlen látható középkori eleme, 2003-ban a NKÖM pályázatán elnyert összegből megtisztították és konzerválták.

Műemléki szempontból egyik legnagyobb veszteségként könyvelhetjük el a **csomaközi** templomnak a 90-es évek közepén történt teljesen szakszerűtlen „renoválását”, a szinte teljes épségben álló Árpád-kor végi téglapépület eredeti részleteinek

Vetésen a templom homlokzatához neogót tornyot emeltek

vastag cementes habarcsba öltöztetésével, ami kibontásukat és esetleges későbbi bemutatásukat is majdnem lehetetlenné teszi. A kis sokszögűen záródó, támpilléres szentélyű templomnak lépcsős béléttű nyugati és később elfalazott déli kapuja volt valamint keskeny rézsús ablakai. Északi hajófalát arkádívek törték át, így valamilyen toldaléktérrel (mellékhajó, kápolna?) is számolhatunk.

A magyarcsaholyi református templom jelenlegi formáját a XVIII. századi átépítés során nyerte el

A **magyarcsaholyi** református templom jelenlegi egységes belső terű, egyenes hajózáródású formáját a XVIII. századi átépítés során nyerte, homlokzati tornyát 1813-1827 között emelték. Nyíláskeretei közül csupán a déli homlokzat legnyugatibb, félköríves záródású, rézsús béléttű ablakáról feltételezhető a középkori eredet. A falszövet hozzáférhető részeinek vizsgálata azonban kimutatta a nyugati falszakaszok korábbi voltát: a déli hajóbővítés padlásterében jól látható a középkori hajó délkeleti sarka, a nyugati oromfalon pedig a hajótérbe ugró, 2,70 m széles torony visszabontott kelet-nyugat irányú falainak csonkjai. Az esetleges helyreállítás során fokozottan kell figyelni az esetleg a vakolat alatt található további középkori részletekre.

Románkori ablakokat tártak 1972-ben fel a **piskolti** templom hajójának déli falán is, és alighanem az 1926-ban elbontott apszisa is még az Árpád-korban épült. A különböző építési fázisok pontos elkülönítéséhez és bemutatásához itt is falkutatásra volna szükség. A középkori részek egyértelműbben mutatkoznak meg **Százaberek**

templománál, amelynél a szemöldökgyámos déli kapubejáratos hajó keskenyebb, mint az 1840-ben átépített szentély. **Szániszló** templomának támpillérekkel erősített szentélye mindenképpen, de alighanem hajója is középkori eredetű.

Az oklevelesen először 1220-ban említett **Hadadnásd** református temploma 7,65x10m-es belméretű hajóból és a nyolcszög felével záródó szentélyből áll, melyeket a sarkokon támpillérek erősítenek. Lebontva a déli hajófalat az 1840-es évek elején 5m-rel bővítik a hajó terét, 1851-ben pedig tornyot építenek a nyugati homlokzat elé. A templomot a közelmúltig teljes egészében – Rhédey és Wesselényi címerekkel díszített – kazettás famennyezet fedte. A historizálóan tetsző részletekkel bíró, provinciális megoldású ablakok talán a XVI. vagy a XVII. században készülhettek. Falkutatásra volna szükség annak eldöntésére, hogy a templom mai formájában az 1494-ben említett épület falait őrzi-e és csupán ablakait cserélték ki vagy pedig – bővítményeit leszámítva – korajúrkori építmény.

EMÓDI TAMÁS

VERES PIROSKA

Újkenyérre

Zsenge szárát jég csapkodta,
Talaj-ágyát áróíz mosta –
Magyar sorsú búzakalász
Szöke fejét csak kidugta
Sártengerből, s viharverten
Ároaságban meg sem retten.
Lesz majd új kenyér belőle,
Új nemzedék friss reménye.
Ringó teknőben a kovász –
Régi ima, ősi fohász,
Lelke lesz majd kenyeriünknek,
Új nap kél – szép örömmünep.
Hajlott hátú kemencékben
Cipők bújnak menedékbe.
Sül a szegény eledele,
Mindennapi lány kenyere.
Lepény-kukurók, madarak
Elvitték gyermekkoromat.
Messe szállnak szárnyakon,
Mezítlábás nyarakon.
Libazsíros lángosok,
Cseréptáiban bálmosok,
Hamubasült pogácsák
Nagyanyáinkat áldják.
S jó az Isten, mindig jót ad,
Hogy megüljük a vacsorát.

KÁRPÁT-MEDENCEI PRESBITERI KONFERENCIA

Hitünk és hiedelmeink

A fenti témában tartott konferenciára kapott meghívót kerületünk presbiteri szövetsége, immár nyolcadik alkalommal. A Magyar Református Presbiteri Szövetség meghívója Karcagra szól, a 18. Nemzetközi Kárpát-medencei Presbiteri Konferenciára, amely június 21-24. között került megrendezésre a Nagykunsgási Református Gimnázium dísztermében.

Az előző hét alkalom, melyen részt vett küldöttségünk: 2002 Budapest, 2003 Komárom, 2004 Nagyvárad, 2005 Miskolc, 2006 Kisvárd, 2008 Budapest, 2010 Debrecen.

Küldöttségünk idén 23 tagot számlált, hét egyházmegyéből. A szállás és étkezés költségeit a Nagykunsgási Egyházmegye állta, a határon túli résztvevőket csupán az utazási költség terhelte.

A konferencia tematikája, előadásai egyrészt hitünk alapját, annak erősítését próbálták bemutatni, elérni, másrészt pedig a tévhitek, hiedelmek, az okkultizmus világáról és a keleti misztikáról szóltak. Ezek csapdájának elkerüléséhez osztott meg ismereteket.

Mivel az összes előadás tartalmát nem tudom ismertetni, az előadók és az előadások címére szorítkozom, emlékeztetőül és beszámolóként: Dr. Bustya Dezső: *Hitünk fontos vonásai a Heidelbergi Káté alapján*, dr. Sikó Zsuzsa orvosnő: *Az okkultizmus*, Varga Róbert nagykovácsi lelkipásztor: *Az okkultizmus a gyülekezet életében*, Németh Pál Buda-

A Királyhágómellék is képviseltette magát

pest-Ganzkertvárosi lelkipásztor: *A 21. század vallási problémája: az iszlám*, Dr. Nagy István dékán: *Hiedelmek hatása a lélekre és az intellektusra*, Alföldi-Boruss Dezső, Budapest-Wekerletelepi lelkipásztor: *A Biblia emberképe*, Iltész István, evangélikus lelkipásztor: *Sötét erők megnyilvánulásai a Bibliában*, Gonda László docens: *A racionalizmus tévútja a hiedelmek elleni küzdelemben*, Dr. Békefy Lajos, a *Presbiter* lap főszerkesztője: *A hitvallásos-hitvalló református sajtó az igaz hit szolgálatában (hitvédelem és hitépités)*, Sándor Endre, vámosújfalui lelkipásztor: *Az Isten előtt élő falu*.

Mint látható, sok érdekes előadás hangzott el, és ha hozzáadjuk a két karcagi kötődésű miniszter előadásait, Varga Mihály nemzetközi pénzügyi szervezetekkel való kapcsolattartásért felelős tárca nélküli miniszter, presbiter és Fazekas Sándor vidékfejlesztési miniszter részéről, akkor elég sokrétű kép alakulhat ki a hallgatókban, amit nehéz írásban érzékeltetni.

A napi programhoz még két áhítat és egy imaközösség tartozott, valamint a halottak kiscsoportos megbeszélése, de maradt idő a helyi nevezetességek bemutatására is. Az igei szolgálatokat Derencsényi István, a Tiszántúli Egyházkerület főjegyzője, Bartha Gyula, a Szatmári Egyházmegye esperese, Szabó József, a Nagykunsgási Egyházmegye esperese, illetve Koncz Tibor és Nagy Béla karcagi lelkipásztorok végezték.

Összegzésképpen: érdemes volt a négy napot Karcagon tölteni, közösségben lenni a Kárpát-medencei presbiterekkel. A királyhágómelléki küldöttség nevében szeretném ismételtlen megköszönni a szervezőknek és kedves házigazdáinknak a szíves vendéglátást, és anyagi terheink könnyítésére tett lépéseket.

Végezetül álljon itt a konferencia igei mottója, ami a tanulságul is szolgál: „Ismeri az Úr az övét, és hagyja el a gonoszt mindenki, aki az Úr nevét vallja!” (2Tim 2,19).

VENTER MIKLÓS, KREK PSZ főtájtár

Egyházkerületi presbiteri konferencia

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége ez évben, immár nyolcadik alkalommal szervezi meg egyházkerületi presbiteri konferenciáját, augusztus 31. – szeptember 2. között a Hadadi Egyházközségben, a Degenfeld Egyházi Központban (str. Principala / Fő u. 199 sz.) (Nagykarolyi Egyházmegye).

2012. augusztus 31., péntek

- 12.00 Érkezés, elszállásolás, ebéd.
- 14.00 Nyitó áhítat - Csúry István püspök.
- 14.30 Köszöntések - Nagy Sándor esperes, Geréb Miklós főgondnok, Kurta Tötös Beáta lelkipásztor, a Degenfeld központ igazgatója.
- 15.00 A Konferencia megnyitása - László Kálmán, a KREK PSZ elnöke.
- 15.15 Köszöntések - PSZ tagszervezetek.
- 15.45 A Kálvin Kiadó bemutatása - Fodor Csaba terjesztési igazgató.
- 16.00 A hadadi egyház története – dr. Hermán M. János egyháztörténész.
- 17.00 A presbiterek felelősségvállalása az egyházi zenekultúra ápolásában - Berkesi Sándor karnagy.
- 17.45 Szünet.
- 18.15 Korreferátum - Orosz Otilia Valéria, egyházzenei előadó.
- 18.45 Az előadások megbeszélése.
- 19.30 Esti áhítat.
- 20.00 Vacsora, elszállásolás.

2012. szeptember 1., szombat

- 7.00 Reggeli.
- 7.40 Reggeli áhítat.
- 8.00 Autóbuszos kirándulás, indulás.
- 8.30 Ákos árpádkori templomának megtekintése - dr. Hermán M. János egyháztörténész.
- 9.15 Megbeszélés.
- 9.45 Az Erdődi zsinat. Helyszín: katolikus templom. Dr. Hermán M. János egyháztörténész.
- 10.30 Megbeszélés.
- 11.45 Nagykaroly - Károli Gáspár, a bibliafordító. Dr. Hermán M. János egyháztörténész.
- 12.30 Megbeszélés.
- 13.00 Ebéd.
- 15.30 Érmindszent - Ady ostroma. Tötös Katalin, magyar szakos tanár.
- 16.15 Megbeszélés
- 17.00 Szódemeter - Kölcsey hite. Tötös Katalin, magyar szakos tanár.
- 17.45 Megbeszélés.
- 19.00 Visszatérés Hadadra.
- 19.30 Esti áhítat.
- 20.00 Vacsora.

2012. szeptember 2., vasárnap

- 8.00 Reggeli.
- 10.00 Istentisztelet, úrvacsoraosztás. Lukács József egyházkerületi főjegyző.
- 13.00 Ebéd. Hazautazás.

NEGRUNÉ RUHA ERZSÉBET

Ezer éve

*anyám tengernyi
tengerit kapál
mintha hitéből sarjadna
zöldülne határ*

*apró kemény kezén
hamvad a gyom földre
mintha e világ bűne
e gyomba szenderülne*

*anyám már ezer éve
folyton földet kapál
ezer elszánt szívvel
küzd gyom-rög csatát*

*mintha e tengernyi gyom
a rög bűne volna
kérges tenyeréből
hull áldásos haragja.*

DERŰS PERCEK

A félbeszakadt temetés

Megtörtént esetről szólok, ami nagy riadalmat keltett az ötvenes évek végén, amikor a teológián a nagy letartóztatások folytak. Persze ez a riadalom a köztisztviselésben álló dr. Juhász István rektorban született, akit valamikor pakulárnak „kerezstelt” el valamelyik csibész teológus. Nemcsak a szinonima kedvéért.

A rektor úr meg is kérdezte egyszer, hogy miért is nevezik őt pakulárnak a diákok. Feltehetően nem azért, mert nem lett volna tisztában a szó jelentésével, hanem inkább mert nagyon jól értette a tréfát és pártolója volt a jó humornak, és kíváncsi volt a frappáns diákválaszra.

Nos, ha kíváncsi volt meg is kapta, méghozzá az egyik székely fiútól. Talán épp a Pásztori-fiúk egyikétől: - Azért, nagytisztelű úr, mert a juhász csak őrzi a juhat, de a pakulár az le es vágja!

Persze ez a válasz utalás volt arra is, hogy Juhász Istvánnál az is megeseett, hogy az egész kollokváló csoportot (akkoron úgy nevezték a vizsgákat) a következő szesszióra utalta a szigorú egyháztörténész professzor.

Nos, letartóztatások ide, meghurcoltatások oda, a diák az diák marad, annak mindig van kedve valami családfintaságra.

Így történt ez a mi esetünkben is. Csala fintasággal.

Egy délután benn dolgozott a rektori hivatalban Juhász, de ottlétét senki sem sejtette... De ha sejtette volna is... Egy csoport teológus elhatározta, hogy gyakorolják a temetési szertartás liturgiáját. Persze, hogy természetesebb legyen és jobban menjen, a „pap” mellé kellett gyülekezet is, de halott is. A gyülekezet adva volt a lézengő teológusokból, a halott szerepét pedig elvállalta valaki, akinek egyebet sem kellett csinálnia, csak végigfeküdni a szertartást.

A ravatal egyszerű volt: egy bentlakási lószörpokróc, amelyen protestáns egyszerűséggel nyugodott a „halott”... A pap megkezdte a szertartást annak rendje-módja szerint, melynek során - természetesen - elmondta azt a prédikációt is, amit meg kellett írnia a gyakorlati homiletika (igehirdetést) órára.

Ment minden a maga rendjén, akár egy valódi temetésen. Azaz ment volna, ha a nagytisztelű rektor úr nem fejezte volna be a délutáni tennivalóit. Mivel azonban befejezte és hazafelé indult, a rektori hivatal kulcszarázva kilépett a tágas folyosóra, ahonnan le lehetett látni az udvarnak épp arra a részére, ahol a „gyászszertartás” folyt. Mivel benne is állandóan ott volt a félsz az ötvenhatos események erdélyi történései miatt, a nem kis csődületet látva balsejtelmei támadtak. Gyorsan körülnézett és egy épp arra menő teológustól - akit nemigen érdekelhetett a szertartás - ijedten kérdezte, hogy mi történt odalent.

- Semmi különös, nagytisztelű úr! - felelt kissé szorongva, de nem titkolható derűvel a kérdezett - csak a temetési szertartást gyakorolják élőben!

Rektor uram rövid csendet tartott, majd határozott lépéssel az ablakhoz lépett, annak egyik szárnyát kinyitva leszólt a csoportnak:

- A tiszteletes prédikátor uramat és a megboldogultat kéretem a hivatalomba! A gyászolók pedig oszolhatnak!

Hogy mi volt a temető pap, illetve a megboldogult jutalma, illetve büntetése, arról nem szól a krónika. Annyi bizonyos, hogy szárazon megúszták, mert Juhász István értette a viccet, tréfát és szeretete diákjait. De diákjai még esztendő múltán is nagyokat nevettek a félbeszakadt „száraz” temetésen...

MAKAY BOTOND

REFORMÁTUSOK...

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

ezeréves alkotmány alapjait ő rakta le. Az 1949-ben elfogadott alkotmánynak azonban az égvilágon semmi köze sem volt a történelmi magyar alkotmányhoz, hiszen a sztálini szovjet alkotmány másolata volt csupán.

1990-ben a rendszerváltozásnak köszönhetően visszaállították a római katolikus Szent István-napot nemzeti ünnepé, amelyen a katolikus egyház hitelvei szerint a földi és mennyi kenyer ünnepése is történik, de azon részt vesznek az ország

közjogi méltóságai, az állami és civil szervezetek, a hazafias érzésű állampolgárok vallás-különbőség nélkül, határon túli nemzettestvéreink küldötteivel együtt.

Így augusztus 20-a végre nemzeti ünnepé lett. A felekezethez kötött vallási meghatározottsága helyett a más felekezeti, vagy felekezeten kívüli hazafiak jó szívvel ünneplik együtt az államalapítás, a keresztyén Nyugatba betagozás terén elévülhetetlen érdemeket szerzett első királyunkat. Csakúgy, mint a történelmi alapon álló, ezeréves múltra visszatekintő új magyar alkotmányt, melyet szent életű első királyunkkal együtt ünnepehetünk.

OLVASÓLÁMPA

Tiszta szívből

Egy rendkívül érdekes, gazdag és értékes tartalmú könyv látott napvilágot a fenti címmel a közelmúltban. A sokunk által szeretett és nagyra-becsült Hermán M. Jánost „az Isten és a magyar nép szolgáját” - ahogy egy holland parlamenti képviselő nevezi a kötetben - jobban megismerhetjük általa, feltárul előttünk egész életpályája, gazdag munkássága, mély és igaz humanizmusa, lebilincselően rokonszenves személyisége.

Ennek ellenére a kötet nemcsak róla szól, hanem századfordulónk fontos eseményeinek tükrére is, mély gondolatok, tudományos értekezések, őszinte vallomások, szellemesen megírt visszaemlékezések formájában.

A könyvet évfordulós megemlékezésnek szánta, és az ünnepelt Hermán M. János tudta nélkül, a legnagyobb titoktartással hozta össze felesége Hermán Moster Hannie, sok más igazszívű közreműködő segítségével.

Az előszóban így vall a feleség: „Azt terveztük, hogy meglepetést szerzünk Jánosnak, csak úgy... Mivel ő is mindig kész adni és tovább adja, amit kap, jó lenne most neki adni olyat, aminek tiszta szívből tudna örövendeni. Valami maradandót és továbbadhatót (...) Ezért jött létre ez a kötet a Liber Amicorum. A könyvet barátok adják barátoknak, mert a barátság nem zár ki senkit!”

Az első fejezet Hittent, azért szótlan címen Csúry István püspök, Berthold W. Köber evangélikus teológiai tanár német, Daniel Neeser svájci lelkész német, Joke Vrijlandt holland nyelvű és Fábrián Tibor lelkész, szerkesztő igehirdetéseiből áll.

A második fejezet Hit és tudomány címmel tudományos értekezéseket foglal magába, köztük egy román nyelvű tanulmány is olvasható Daniel Neeser tollából. Egyébként ez a legváltozatosabb tartalmú fejezet, a kötet legterjedelmesebb része. Megjegyzendő, hogy ezek a tanulmányok különböző módon, de kapcsolódnak Hermán M. János személyéhez.

A harmadik fejezet Életpélda - barátok emlékezete címmel színes és változatos képet vázol fel a nagy tudású teológusról, a kiváló és fáradhatatlan szervezőről, a melegszívű, segítőkész közvetlen barátáról.

A negyedik fejezet Igaz történetek címmel a kiváló humorú és mindig szellemesen vidámkodó ünnepeltről szóló két írás tulajdonképpen lezárja a „barátok könyvét”.

Az ötödik fejezet már nem a kötet számára készült, de elválaszthatatlan tőle, mert maga az ünnepelt írta más célból. Gyorsfénykép - tömör önvallomás címen az olvasó megismerheti a rendkívüli életpályát befutó „szolgát és védelmezőt”, szakmai előrehaladását és publikációs tevékenységét. A „gyorsfénykép” után valódi fényképek láthatók az ünnepeltről. A kötet angol, román, német és holland nyelvű tartalmi összefoglalóval zárul.

Aki kézbe veszi ezt a könyvet, mind lelki-ekben, mind ismeretekben gazdagodni fog általa.

KUPÁN ÁRPÁD

(Tiszta szívből. Liber amicorum - Barátok könyve Hermán M. János tiszteletére. Nagyvárad - Zwolle, 2011)

✿ **KÁRPÁT-MEDENCEI REFORMÁTUS KÓRUS A MŰPA SZÍNPADÁN.** Ismét a Művészetek Palotája Bartók Béla Nemzeti Hangversenytermének deszkáira állhatott június 30-án a Kárpát-medencei egyesített református kórus. A magyarországi énekarok mellett jelen voltak a felvidéki Kassa és Léva, a kárpátaljai Ungvár, az erdélyi Kézdivásárhely, a partiumi Nagyvárad, a délvidéki Torontálvásárhely, de még a cseh főváros, Prága magyar reformátusainak képviselői is. A hangversenyt ifj. **Szotyori Nagy Gábor** kísérte orgonán, vezényelt **Arany János**, **Berkesi Sándor**, **Cseri Zsófia** és **Hartyányi Judit** karnagy. A koncerten igelovással **Varga Mihály** tárcanélküli miniszter, áldáskérésrel **Csúry István** királyhágomelléki püspök szolgált. Az előadás során megemlékeztek a száz évvel ezelőtt született Fasang Árpád egyházzenesz-zeneszerzőről is. **Fassang László** orgonaművész improvizációs darabot adott elő nagyapja tiszteletére. (*Reformatus.hu*)

KISS SÁNDOR

✿ **PÁLYAZAT KÁNTORI ÁLLÁSRA - ÉRMIHÁLYFALVA.** Az Érmihályfalvai Református Egyházközségben halálos baleset miatt megüresedett az egész normás kántorkarnagyi állás.

A Presbitérium elsősorban azoknak az ötven éven aluli magyar református férfikántorok jelentkezését várja a megüresedett állás betöltésére, akik buzgón és hűségesen szolgálják családjukkal együtt magyar református anyaszentegyházunkat, szakmailag felkészültek (felsőfokú zenei végzettség), felvállalják a gyülekezetben folyó sokoldalú és nagyszámú egyházzenei szolgálatot.

Javadalmazás: A Presbitérium által biztosított szolgálati lakás, megszabott stóladíjak, besorolás szerinti fizetés.

Jelentkezésnél személyesen kell benyújtani a kézzel írott önéletrajzot, szakmai önéletrajzot, diplomák fénymásolatát. Jelentkezni lehet 2012. október 25-ig az Érmihályfalvi Református Lelkipásztori Hivatalban (tel. 0259-355447).

✿ **VÁRJA VENDÉGEIT A HEGYKÖZSÉNTMIKLÓSI TERMÁLSTRAND.** A fürdőt 1991 óta a helyi református egyházközség üzemelteti. A víz mozgásszervi megbetegedések: reumatikus gyulladások, degeneratív sérülés utáni állapotok, periférikus- és központi idegrendszeri megbetegedések és krónikus nőgyógyászati gyulladások kezelésére alkalmas. Vendégeink számára étkezési, vendégszobáinkban elszállásolási, sátorozási és kempingezési lehetőséget biztosítunk. Strandunk udvarán engedélyezett a tűzrakás a kijelölt helyeken.

Érdeklődni, illetve szobát foglalni a +40-769-560-811 telefonszámon, illetve az office@termalstrand.ro email címen lehet. További információk: www.termalstrand.ro.

✿ **FELHÍVÁS.** Szakképzett, engedéllyel rendelkező, megbízható cég toronyfestést és -javítást, csatornájavitást és szerelést, külső és homlokzati munkákat, valamint fa kivágást és lomtalanítást vállal egyházközségekben. Tel.: 0757321401, Prém Zsolt.

Kórustalálkozó a Zilahi Egyházmegyében

Szentháromság vasárnapján négy egyházmegyében tartottak kórustalálkozót. Az énekarok a nagykarolyi, az érmelléki, a szilágysomlyói és a zilahi egyházmegyében „hű szíjjal és hű szívvel” – több száz énekkari tag jelenlétében dicsérték Istent énekszóban. A Zilahi Egyházmegye kórustalálkozójának a Zilah-fenyvesi gyülekezet adott otthont.

Kilenc településről 12 énekkar érkezett a zilahi nagytemplomba. **Józsa Ferenc** segédlelkész hirdetett ígét És 6,1-8 alapján: „Szent, szent, szent a Seregeknek Ura”. A szeráfok éneke hitvallás; az istentisztelet pedig Isten közelségének a megtapasztalása, annak felismerése, hogy mennyire bűnösök és méltatlanok vagyunk. Egyedül a megtisztult ember képes az Isten dicséretére.

Ezt követően **Bogdán Zsolt** esperes köszöntötte az énekkarokat és azok vezetőit, majd sorban bemutatkoztak a kórusok. Elsőként a szilágysámsoni gyermekkórus mutatta be ünnepi műsorát **Szász Erzsébet** vezetésével. A húsztagú csoport J. S. Bach, G. F. Händel műveiből adott elő néhányat furulyán, valamint kánonokat énekeltek. Ezt követte a zsidói gyermekkórus **Molnár Ilona** vezetésével. J. Clark és Benedetto Marcello darabjait gyakorlottan szólaltatták meg a különböző korcsoportú gyermekek furulyán, valamint énekhangon. A diósadi felnőtt énekkar tagjai népviseletben jelentek meg, **Kádár Ildikó** vezetésével gyüleke-

A zilahi gyülekezetek egyesített kórusa

zeti énekkarok végül közösen adták elő **Gárdonyi Zoltán** *Mondjatok dicséretet* című kompozícióját, melyet **Pünkösti Apor** vezényelt és **Ghiurco Ciprian** kísért orgonán. A találkozózt **Orosz Otília Valéria** egyházközségi zenei előadó értékelte, kihangsúlyozva a karvezető szerepét és felelősségét. Köszönet illeti a Zilah-fenyvesi gyülekezetet a szervezésért, a gazdag szeretetvendégségért. A szilágysági gyülekezetek énekkarainak fegyelmzett, felelősségteljes szolgálatát kísérvé Isten áldása.

OROSZ OTILIA VALERIA

Harangszó

A Királyhágomelléki Református Egyházközség gyülekezeti lapja

ISSN 1221 - 0323

Megjelenik kéthetente. Ára 1,50 lej.

Felelős szerkesztő: Fábrián Tibor. Szerkesztőségi titkár – olvasószerkesztő: Babes Ardal Erika. Tördelőszerkesztő: Petrikó Ildikó. Külmunkatársak: Balázsné Kiss Csilla, dr. Csohány János, Kupán Árpád, Lőrincz Lóránd-Péter, Orbán Levente, Tóth Zsigmond. Szerkesztőség és levélcím: Harangszó, 410001, Oradea (Nagyvárad), str. Moscovei (Szilágyi Dezső u.) nr. 14. Tel.: 0259/416-067. E-mail: harangszo@yahoo.com. Honlap: www.kiralyhagomellek.ro, www.harangszo.blogspot.com. A terjesztés a lelkes hivatalkon keresztül történik. A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség álláspontját tükrözik. Kéziratot nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Készült a Királyhágomelléki Református Egyházközség Szentkereszt Kertész Ábrahám nyomdájában. Felelős vezető: Wagner Erik.